

Ezoterična pisma.

Pismo XX.

Ljubljana, v marcu 1924

Duša

1. Nadaljevanje:

Oblika telesa n. pr. ki je telesna kvaliteta, obstoji toliko časa, dokler telo, nasprotno pa dih, gibanje, spomin, duh itd. ne obstojajo več v tem telesu, črna se obstoja mitro telo.

Kvalitete telesa so vidne, one žara, harkor, duh itd. pa ne. Toliko knjig so re spisali materialisti, ali toliko korajze pa vendar niso se pridobili, da bi pojasnili, kako po njih nauku nastaja duša iz njihovih četrto prvin.

Ako sklepamo na bitnost prvine, radi tega, ker jo raznavamo, moramo tudi sklo

Ozoterična pisma.

Pismo XX. Ljubljana v marcu 1924

Dusá

1: Nadaljevanje: /

Oblika telesa n. pr; ki je telesna kvaliteta, obstoji toliko časa, dokler telo, nasprotno pa din. gibanje, spomin, duh itd. ne obstojajo več v vim telesu; čečranno še obstoja mrtvo telo

Kvalitete telesa so vidne, one Zaza, haker duh itd pa ne. Toliko knjig so rečespisali materijalisti, ali toliko horajče pa vendar niso še pridobili, da bi pojasnili, kako po njih nau ku nastaja dusa iz njihovih četvero prven.

Ako sklepamo na bitnost prvine radi tega, ker jo ravnavamo, moramo tudi sklo

198

pati, da se ta raznava vzpenja nad njo.

Nositelj telesnega sveta je raznava in ne prinaša.

Lastna narava ravnave je pa ravno duša.

Duša je torej neodvisna od telesa in, ker je raznava enotnost narave, je ona večna.

Ravnava je tudi mogoča, ko telo leži ne-
premično, kakor v spanju, ko vendar tudi ravnava-
vamo!

Kakšne narave je pa duša? Je-li ona
morda računska bitnost? etc! Duša ne nastaja,
ona je večna duhovnost. Duša /: živa: / je
najvišji in nespremenljivi Brahman sam, Atman.
Namembe, upadhi, ali organi ravnave jo raki-
vajo, da jo ne spornamo in ne običujemo z njo,
in poharje se nam kot razgrnjena osebna duša.
Ti so: telo, čutila, prana, manas, buddhi, su-
nanji svet in čutenje.

Množina duše je zato dodekuna, ker
jo določajo ti upadhi. In vse minljivo in
nastajajoče je razpadeno pri duši le ono

prati, da se ta ravna vzpenja nad njo.

Nositelj telesnega sveta je raven in
ne prvina.

Lastna raven ravne je pa raven duša.

Duša je torej neodvisna od telesa in, ker je
raven enotnost narave, je ona večna.

Raven je tudi mogova, ko telo leže nepremično, kakor v spanju, ko vendar tudi
ravnamo.

Kakšne narave je pa duša? Ye-li ona
morda računa bitnost? Me! Duša ne nastaja,
ona je večna duhovnost. Duša/: jiva:/ je
najvisji in nespremenljivi Brahman sam, Atman.

Namembe, upadhije, ali organi ravne jo zakrivajo,
da jo ne spornamo in ne občujemo ž njo,
in poharše se nam kot ragljena osebna duša.

Ti so: telo, ičtila, prana, nanas, buddhi, ru-
nanji svet in čutenje.

Mončina duše je rato dordeuna, ker
jo dolocajo ti upadhije. In vse minljivo in
nastajajoče je napopadeno pri duši le ono

upadkijo.

Bogani duše so pa potrebni, oni so vrata, skori katere sprejema duh razne čutne vtise. Svetovno narisanje je dvojno: potem rnanja in nernanja. Isto je pri vseh verah. Vera rnanosti je ta, ki sporna množino duš kot naviderno. Taki imed nas je nedeljen Brahman sam in kot tak večn in nespremenljiv, vsemogočen in vseveden. On v penici ne ušiva in ne trpi, on samo spornava. Duša v nas je le opazovalec, ki se ne vmešava v navidenna početja upadkijev.

Takor vidimo mere v vodi pomnožen in wakega kot celoto, v penici je pa le jeten sam, isto vidi neveden, namesto sebe samega brez drugega Brahmana - množino. Množino vidi v enem Bogu: ivara:/. Ta je v službi odpuščanja. Množino vidi tudi v enem svetu. In ta svet je prostor odpuščanja. Množino vidi tudi v enem svetu. Še v posameznik, po številu določnih prebnih duš. Te duše se rodijo ter v vsakem življenju delujejo, kar so si v prejšnje račrtale

upadhije.

Organi duše so pa potrebni, oni so vra-

ta, skori katere sprejema duh razne útné vtis.

Svetovno, nariranje je dvogno: notam rnanja in

nernanja. Isto je pri vsek verak. Vera rnanosti

je ta, ki sporna mnogino duš kot navideano.

Vsaki irmed nas je nedeljen Brahman sam in

hot tak večén in nespremenljiv, vsemogocen in vse-

veden. On v nemici ne uživa in ne trpi, on samo

spornava. Duša v nas je le opazovalce, hi se ne

vmešava v navidenna početja upadhijev.

Vakor vidimo mesec v vodi pomno-

žen in vsakega kot celoto, v nemici je na le jed-

den sam, isto vidi nevednez namesto sebe same-

ga brez drugega Brahmana – mnogino. Mnog-

no vidi v enem Bogu/: ivara:/. Ta je v službi

odpuščanja. Mnogino vidi tudi v enem svetu. In

ta svet je prostor odpuščanja. Mnogino vidi tu

~~di v enem svetu.~~ Še v posameznih, po sterilu do-

ločenih osebnih duš. Te duše se rodijo ter v vsa-

kem življenje delujejo, kar so si v prejšnje začrtale

potom delovanja /: rastu in kviude:/. One se rodijo
potom semena, ko se zdurijo po smrti neločno v
dušo.

Kakor rečeno je vsaka duša v res-
nici vsevedni in vsemočni Atman ali Brahman
sam. Ona pa se tega neaveda, ker ji manjka
še pravo spoznanje njene samega /: Atman:/.
Krok temu je nevednost /: avidya:/, ki se nam
prikazuje ali subjektivno v pomajkljivo zmerno-
stjo spoznanja, ali objektivno v pomajkljivim
spoznanjem.

V prvem slučaju primerja dušo s
slepcom, ki radobi vid potom zdavila milosti,
v drugem so pa upadki, ki zakrivajo božan-
stveno naravo, kakor zakriva pepel in les ogenj.

1. Ponos: /

potom delovanja/: raslug in krivde:/. One se rodijo
potom semena, ko se združi po smrti neločeno z
dušo.

Hakor rečeno, je vsaka duša v resniči
vsevedni in vsemogočni Atman ali Brahman
sam. Una pa se tega ne naveda, ker ji manjka
še pravo spoznanje njenega Samega/: Atman:/.
Vzrok temu je nevednost/: avidya:/, ki se nam
prikauje ali subjektivno z pomanjkljivo zmožnostjo
spoznanja, ali objektivno z pomanjkljivim
spoznanjem.

V prvem slučaju primerjaj dušo s
slepecem, ki zadobi vid potom zdravila milosti,
v drugem so pa upadliji, ki zahrivajo božanstveno
naravo, kakor zahriva pepel in les ogenj.

/: Honce:/'

-201-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

neobhodno potrebuje na svoj obstanek, ta človek pa neprenehoma hlata rivalne lešine in pije omamljive pijače do onemoglosti. Rival se združuje le v svoji naravi določenem času, ta človek pa se v svoji strasti valja noč in dan v mlačnih demoralizacijah. In kaj, ta usmiljenja vredni človek hoče postati gospodar zemlje!

Prišla bo, kar mora priti! Človek onkraj morja si s svojim brezmejnim egoizmom pripravlja pogin. Njegove pokrajine bo radela katastrofa, podobna katastrofi Atlantide. Kar je pustil meč s svojimi spremlevalki, to bodo razorale krmilne sile.

Bratje in sestre, pojdite domov! Uvedite potrebno, da vas bodoči dogodki ne najdejo nepripravljene. Valovje slonovne kraljice bo pluskalo do vas, vi pa se ravedajte svojega božanstva in ni sile, da bi vam škodovati mogla. Ravedajte se, da nosite v sebi Boga!"

Ko so ljudje odšli, je mojster zbral svoje mlajše in je rekel:

neobhodno potrebuje za svoj obstanek, ta človek pa neprrenchoma hlasta
črivalške lešine in pije omamljive pijače do onemoglosti. Žival se združuje
le v ju prirodi določenem času, ta človek pa se v svoji strasti valja noč in
idan v mlakuršah demoralizacije. In čujte, ta usmileyja vredni človek hoče
postati gospodar zemlje!

Prislo bo, kar mora prite! Človek onkraj morja si s svojim kresmejnim egoizmom
pripravlja pogin. Njegove pokrajine bo radele katastrofe, podobna katastrofe
Atlantide. Kar je pustil meč s svojimi spremljevalci, to bodo razorale
kozmicne

Bratje in sestre, pojdite domov! Uredito potrebno, da vas hodoči dogodki ne
najdejo nepripravljene. Valovje slavnosne Halyjuge bo pliskalo do vas, vi pa se
ravedajte svojega božanstva in ni sile, da bi vam shodovati mogla! Zavedajte se,
da nosite v sebi Boga!"

Tko so ljudje odsle, je mojster zbral svoje mlajše in je rekel:

-203-

„Predragi, ločiti se moramo! Pojdite na
rapad in pripravljajte pot Učiloveku, ki pri-
de ob noči uri. Poučite razslojene brate, da je
le v Guberni odkrojenje, drugod ga ni. Čistite
naše somišljenike ter s njimi tolažite nesrečne
in branite preganjane. ^{Boj} Kjer boste vi, tam bom
jaz; in kjer bom jaz, tam bo tudi Brahma!
Mir s vami!“

Ko je Mahanara odgovoril radnje bo-
sede, je njegova postava račla medleti. Obri-
si njegovega trupla so postajali bolj in bolj ne-
jasni ter se je naposled dematerializiral po-
polnoma. Kipno je bil porod in nikjer, ker
se je združil s vesoljstvom v eno celoto.

Telesno je odšel, a se vrne. In takrat
bodemo vzkliknili: „Evo, Učilovek prihaja!“

„Predragi, ločiti se moramo! Pojdite na
zapad in pripravljajte pot Vrečlovecku, ki pride
ob svoji ure. Pončujte raslepljene brate, da je
le v Guberni odrešenje, drugod ga ni. Fščite
naše somislenike ter r nimi tolašite nesrečne
in Granite preganjane. Pjer bodete vi, tam bom
jar; in kjer bom jar, tam bo tudi Brahma!
Mis r vami!"

Ko je Mahanara ingeroril zadnje besede,
je njegov postava začela medleti. Obriši
njegovega trupla so postajali bolj in bolj nejasni
ter se je napisled dematerijaliziral po-
polnoma. Hipno je bil povsod in nikjer, ker
se je združil r vesoljstvom v eno celoto.
Telesno je odsel, a se vrne. In takrat
bodemo vzklihnile: „Evoe, Vrečlovek prihajae!"

A. K.

Trčianje.

Na cerkvenem pragu sta se srečala dva človeka: prvega so neli k krstu; drugega od poslednjega blagoslova v jamo. Nimit je prišel popotnik in je rekel navzočim:

„Ljudje božji, ali ste videli? Trčiala sta se življenje in smrt... Prvi iz astralne sfere v materijo, drugi iz materije na astralne sfere. Ah, rojstvo in smrt, smrt in rojstvo, der druga drugi sleden posluži v življenje človeške duše. Amen.“

Ljudje so popotnika razčudeno molali; decim je župnik porval vročnike, da krivovca vkujejo v kletjo. Prijeli so ga in vrgli v jeco, porucej pa se ga razrli v blazniti.

Trdaja Teorofška družba v Ljubljani
Tajništvo: Peimska v. št. 18/I.

Na cerkvenem pragu sta se srečalo
dva človeka: prerga so mi h krstie, druga ga
od poslednjega člagoslava v jamo. Mimo je
prisil popolnik in je rekel navročim:
„Zjudje božji, ali ste videli? Srečala
sta se življenje in smrt... Prvi iz astralne sferi
re v materijo, drugi iz materije na astralne
sferi. Ako, rojstvo in smrt, smrt in rojstvo, dvo
druga drugi sledeci postaje v življenje človeške
duši. Amen.

Zjudje so popolnika začudene mo-
bile decim je župnik pozval brožnike, da kri-
vorce ukujejo v železi. Trijeli so ga in vrg-
li v ječo, pozneje pa se ga zaprli v blaznice.

Frdaja Teorofska družba v Ljebljani

Tajnisto: Poimsha e. št. 18/1.

-205-